

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКА ДЕРЖАВНА АКАДЕМІЯ КУЛЬТУРИ

**ПРОГРАМА ФАХОВОГО ІСПИТУ
ЗАМІСТЬ ЄДИНОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ (ЄФВВ)
З ПРЕДМЕТНОГО ТЕСТУ ІСТОРІЯ МИСТЕЦТВА**
для вступу на навчання для здобуття ступеня магістра
для вступників, які мають право на спеціальні умови вступу
на основі здобутого раніше ступеня бакалавра, магістра
або освітньо-кваліфікаційного рівня спеціаліста
(НРК6, НРК7)

спеціальності	В1 «Аудіовізуальне мистецтво та виробництво» В5 «Музичне мистецтво» В6 «Перформативні мистецтва» В12 «Культурологія та музеєзнавство» В13 «Бібліотечна, інформаційна та архівна справа»
---------------	--

освітньо-професійні програми	всі
------------------------------	-----

1. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Фаховий іспит замість єдиного фахового вступного випробування (далі ЄФВВ) - форма оцінювання в ХДАК для здобуття другого (магістерського) рівня вищої освіти, що передбачає оцінювання підготовленості вступників, які відповідно до Порядку прийому на навчання для здобуття вищої освіти у 2026 році та Правилам прийому на навчання до Харківської державної академії культури для здобуття вищої освіти у 2026 році, користуються спеціальними умовами участі в конкурсному відборі на навчання для здобуття вищої освіти, з певного предметного тесту.

Фаховий іспит замість ЄФВВ з предметного тесту з педагогіки та психології є формою вступного випробування для вступників на навчання для здобуття ступеня магістра за спеціальностями В1 «Аудіовізуальне мистецтво та виробництво», В5 «Музичне мистецтво», В6 «Перформативні мистецтва», В12 «Культурологія та музеєзнавство», В13 «Бібліотечна, інформаційна та архівна справа», яка передбачає оцінювання знань вступника з історії мистецтва.

Програма фахового іспиту замість ЄФВВ з предметного тесту історія мистецтва укладена відповідно до Програми предметного тесту з історії мистецтва єдиного фахового вступного випробування для вступу на навчання для здобуття ступеня магістра на основі НРК 6, НРК 7, затвердженої наказом Міністерства освіти і науки України від 01 квітня 2024 року № 426 (<https://mon.gov.ua/static-objects/mon/sites/1/vishcha-osvita/yedki-iefvv-ievi-ievvv/iefvv-2025/28-05-2025/nakaz-mon-782-vid-28-05-2025.pdf>). Програма фахового іспиту замість ЄФВВ з предметного тесту з історії мистецтва охоплює матеріал за наступними розділами:

1. Теоретичний розділ;
2. Доісторичне мистецтво;
3. Мистецтво стародавнього світу;
4. Середньовічне мистецтво;
5. Мистецтво відродження;
6. Мистецтво XVI - середини XIX століття;
7. Мистецтво другої половини XIX - початку XX століття;
8. Мистецтво другої половини XX - початку XXI століття.

Метою проведення фахового іспиту з історії мистецтва замість ЄФВВ з предметного тесту з історії мистецтва є оцінювання рівня теоретичних знань, практичних навичок, компетентностей та результатів навчання, сформованих на бакалаврському рівні відповідно до стандарту вищої освіти. Під час фахового іспиту оцінюються рівень та якість загально-професійної та спеціальної підготовки потенційних магістрів, що дозволяє виявити й оцінити їхню готовність до вирішення професійних завдань, наукової й науково-практичної діяльності.

Вступники повинні знати:

- категоріальний і понятійний апарат історії мистецтва;
- основні закономірності і тенденції розвитку мистецтва у світі;
- різноманітні твори мистецтва.

Вступники повинні вміти:

- аналізувати та систематизувати інформацію, робити обґрунтовані висновки;
- здійснювати аналіз змісту та розуміти формальні аспекти творів мистецтва, зокрема музичного, образотворчого, театру, фото і кіно, декоративного.

Фаховий іспит замість ЄФВВ з предметного тесту з історії мистецтва проводиться відповідно до розкладу вступних випробувань ХДАК в очному форматі з записом на дві камери, з подальшим оприлюдненням вступного випробування на сайті ХДАК впродовж трьох днів після оприлюднення оцінок вступників та зберігається на цих ресурсах у відкритому доступі протягом одного року у вигляді активних інтернет-посилань. У передбачених Порядком прийому на навчання для здобуття вищої освіти у 2026 році та Правилами прийому на навчання для здобуття вищої освіти до Харківської державної академії культури у 2026 році випадках допускається використання дистанційно-синхронного формату із обов'язковим записом на дві камери. Відповідно до Правил прийому на навчання для здобуття вищої освіти в ХДАК у 2026 році відеозаписи деяких категорій вступників не оприлюднюються на офіційному вебсайті, але зберігаються у приймальній комісії.

Форма проведення фахового іспиту замість ЄФВВ з предметного тесту з педагогіки та психології - усна співбесіда.

Кожний вступник отримує 2 випадкові питання (за вибором екзаменаційної комісії) з переліку питань, наведених у пункті 2. Перше питання з розділів «Теоретичний розділ» або «Доісторичне мистецтво» або «Мистецтво стародавнього світу», «Середньовічне мистецтво»; друге питання - з розділів «Мистецтво відродження» або «Мистецтво XVI - середини XIX століття» або «Мистецтво другої половини XIX - початку XX століття» або «Мистецтво другої половини XX - початку XXI століття».

Час на підготовку - 15-20 хвилин.

Час на відповідь - 10-15 хвилин.

2. ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ДО ФАХОВОГО ІСПИТУ ЗАМІСТЬ ЄФВВ З ПРЕДМЕТНОГО ТЕСТУ З ІСТОРІЇ МИСТЕЦТВА

1. Поняття і сутність мистецтва.
2. Естетичні категорії та поняття в аналізі мистецтва.
3. Світоглядні засади мистецтва.
4. Релігійне сакральне мистецтво.
5. Характерні риси мистецтва нерухомих пам'яток доби палеоліту-мезоліту
6. Рухомі пам'ятки мистецтва доби палеоліту-мезоліту: зміст та символіка, особливості інтерпретації.
7. Мистецтво доби неоліту-енеоліту.
8. Мистецтво та архаїчні форми релігій: магія, фетишизм, анімізм, тотемізм
9. Основні центри розвитку мистецтва Давнього Світу: Месопотамія та

Давній Єгипет.

10. Мистецтво Давнього Єгипту.
11. Античне мистецтво.
12. Архітектура епохи середньовіччя.
13. Середньовічна іконографія.
14. Музичне мистецтво середньовіччя.
15. Світське музичне мистецтво та лірична поезія середньовіччя.
16. Література середньовіччя.
17. Сценічне мистецтво середньовіччя Майданні п'єси: міраклі та містерія (містерія «Страсті Господні»). Мистецтво скоморохів.
18. Мистецтво епохи Відродження: Протовідродження (кінець XIII - XIV ст.); раннє Відродження (XV ст.); високе Відродження (перша половина XVI ст.); пізнє Відродження (друга половина XVI ст.).
19. Специфіка Північного Відродження (XVI століття, паралельно з північним та італійським маньєризмом)
20. Архітектура та живопис Відродження.
21. Музика Відродження.
22. Сценічне мистецтво Відродження.
23. Література та філософія Відродження.
24. Особливості мистецтва періоду бароко.
25. Особливості мистецтва в періоду класицизму.
26. Мистецькі течії XIX ст.
27. Імпресіонізм та постімпресіонізм як мистецькі явища другої половини XIX – початку XX ст.
28. Становлення символізму.
29. Розвиток театрального мистецтва та кінематографу на зламі XIX-XX ст.
30. Модерн як стиль мистецтва на зламі XIX-XX ст.
31. Модерністські напрями і течії кін. XIX - поч. XX ст.
32. Основні поняття в мистецтві другої половини XX – початку XXI ст.
33. Мистецькі напрями другої половини XX – початку XXI ст.
34. Основні явища та творчі принципи в мистецтві другої половини XX – початку XXI ст.

3. СТРУКТУРА ОЦІНКИ ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РІВНЯ ПІДГОТОВЛЕНOSTІ ВСТУПНИКІВ

Фаховий іспит замість ЄФВВ з предметного тесту з історії мистецтва передбачає усну відповідь вступника на 2 питання, кожна з яких оцінюється від 0 до 100 балів. Загальний бал вступника формується шляхом підсумовування балів, установлених кожному відповідь на питання іспиту.

Час на підготовку - 15-20 хвилин.

Час на відповідь - 10-15 хвилин.

Підсумкова оцінка за результатами фахового іспиту замість ЄФВВ з предметного тесту з історії мистецтва виставляється за 200-бальною шкалою.

Вступники, які отримали за результатами фахового іспиту замість ЄФВВ з предметного тесту з історії мистецтва **менше 100 балів**, до участі в конкурсному відборі для здобуття освіти не допускаються.

Деталізація критеріїв оцінювання відповідей вступника на питання фахового іспиту замість ЄФВВ з предметного тесту з історії мистецтва наведена у таблиці 1.

Таблиця 1. Критерії оцінювання відповідей вступників на питання фахового іспиту замість ЄФВВ з предметного тесту з історії мистецтва

Рівень / бали	Критерії оцінювання
Високий (88-100 балів)	Вступник(ця) самостійно дає повну і розгорнуту відповідь на питання, яка є правильною або з наявністю незначних неточностей; логічно обґрунтовує власну позицію; за потреби наводить приклади з життєвої практики; демонструє вільне володіння поняттєвим апаратом; відповідає на додаткові та/або уточнюючі питання (за потреби); показує високий рівень загальної ерудиції та культури.
Достатній (75-87 балів)	Вступник(ця) самостійно або за допомогою уточнюючих питань надає зрозумілу, зв'язну відповідь, але відповідь є неповною або містить помилки, хоча в цілому є вірною; за потреби наводить приклади з життєвої практики; демонструє достатній рівень володіння поняттєвим апаратом; допускає деякі неточності при відповіді на додаткові та/або уточнюючі питання.
Посередній (50-75 балів)	Вступник(ця) демонструє слабкі знання з історії мистецтва; самостійно або за допомогою уточнюючих запитань надає відповідь на поставлене запитання, його(її) відповідь є неповною, містить суттєві помилки, але в цілому свідчить про розуміння матеріалу і містить окремі правильні елементи; виявляє недостатнє вміння пов'язати теоретичні знання з практикою; ускладнюється з відповідями на додаткові питання; загальна ерудиція та культура проявляються на базовому рівні.
Недостатній (0-49 балів)	Вступник(ця) не дає чіткої, зрозумілої, зв'язної відповіді на поставлене питання або надає неправильну відповідь або відповіді є поверхневими, такими, що демонструють відсутність знань щодо базових понять з історії мистецтва та/або правильного розуміння матеріалу, навіть після уточнюючих запитань.

4. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Фартінг С. Історія Мистецтва. Від найдавніших часів до сьогодення. Харків : Віват, 2023. 576 с.
2. Крамарчук Х. П., Мотиль Р. Я., Білінська О. Б. Історія мистецтва та архітектури. Частина 1. Львів: Львівська політехніка, 2022. 176 с.
3. Греченко В., Чорний І., Кушнерук В., Режко В. Історія світової та української культури : підручник. Київ : Літера, 2006. 478 с.
4. Шейко В. М., Гаврюшенко О. А., Кравченко О. В. Історія світової культури : навч. посібник / наук. ред. В. М. Шейко. Київ : Кондор, 2006. 407 с.
5. Історія декоративного мистецтва України : у 5 т. / НАН України, ІМФЕ ім. М. Т. Рильського, Г. Скрипник (голов. ред.) та ін. Київ, 2007. Т. 1. 476 с.
6. Бурдо Н. Б., Відейко М. Ю. Трипільська культура. Спогади про золотий вік. Київ: Фоліо, 2008. 416 с.
7. Історія українського мистецтва. У 5 т. / НАН України, ІМФЕ ім. М. Т. Рильського; гол. ред. Г. Скрипник. Т. 1. Мистецтво первісної доби та стародавнього світу. Київ, 2008. 710 с.
8. Щербань А. Трансформації орнаментування кераміки в традиційній культурі Лівобережної України (кінець VII тис. до н.е. - XIX ст). Харків : Видавець Олександр Савчук, 2017. 328 с.
9. Давня історія України. У трьох томах. Том 2. Скіфо - антична доба / Відп. ред. С.Д. Крижицкий. Київ: Інститут археології НАН України, 1998. 507 с.
10. Литвинов В. Ренесансний гуманізм в Україні. Київ : Вид. Соломії Павличко «Основи», 2000. 472 с.
11. Мацюк О., Запаско Я., Стасенко В. Початки українського друкарства. Львів : Центр Європи, 2000. 222 с.
12. Кислюк К. В. Українська культура I чверті ХХІ ст. : повороти модернізаційних перетворень : монографія. Київ : ВД «Кондор», 2018. 196 с.
13. Веселовська Г. І. Український театральний авангард / ІПСМ НАМ України. Київ : Фенікс, 2010. 368 с.
14. Історія українського театру: У 3 т. Т.1-2 / НАН України, ІМФЕ ім. М.Т.Рильського ; редкол.: Г. А. Скрипник (голова) та ін. Київ, 2009-2017.
15. Історія української музики. В 6 т. Т. 1-4 / АН УРСР, ІМФЕ ім. М. Т. Рильського ; редкол.: М. М. Гордійчук (голова) [та ін.]. Київ : Наук. думка, 1989-1992.
16. Нариси з історії кіномистецтва України / ІПСМ АМУ ; редкол. : В. Д. Сидоренко (голова). Київ : Інтертехнологія, 2006. 864 с.
17. Енциклопедія історії України : електронна версія / НАН України, Інститут історії України. Режим доступу: <http://resource.history.org.ua>

ТЕМАТИЧНИЙ ЗМІСТ ПРОГРАМИ ПРЕДМЕТНОГО ТЕСТУ З ІСТОРІЇ МИСТЕЦТВА ЗА РОЗДІЛАМИ

Зміст програми структуровано за наступними розділами:

- Розділ 1. Теоретичний розділ.
- Розділ 2. Доісторичне мистецтво.
- Розділ 3. Мистецтво стародавнього світу.
- Розділ 4. Середньовічне мистецтво.
- Розділ 5. Мистецтво відродження.
- Розділ 6. Мистецтво XVI - середини XIX століття.
- Розділ 7. Мистецтво другої половини XIX - початку XX століття.
- Розділ 8. Мистецтво другої половини XX - початку XXI століття.

№ з/п	Назва розділу/теми та її зміст
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНИЙ РОЗДІЛ	
1.1.	Поняття і сутність мистецтва
1.1.1.	Поняття мистецтва
1.1.2.	Функції мистецтва: естетична, пізнавальна, виховна, комунікативна
1.2.	Естетичні категорії та поняття в аналізі мистецтва
1.2.1.	Основні категорії класичної естетики в аналізі мистецтва: «прекрасне» та «потворне», «піднесене», «героїчне», «низьке», «трагічне» і «комічне»
1.2.2.	Основні мистецькі жанри. Основні жанри образотворчого мистецтва: портрет, пейзаж, натюрморт, жанровий живопис, марина. Основні музичні жанри: опера, балет, кантата, романс, соната, симфонія. Основні жанри театру: драма, комедія, трагедія
1.3.	Світоглядні засади мистецтва
1.3.1.	Світоглядні засади доісторичного мистецтва: міфологія як висхідна форма світосприйняття світу та людини, синкретизм, традиційність культурних практик, емоційно-чуттєве сприйняття світу
1.3.2.	Світоглядні засади античного мистецтва: ідея демократії, космоцентризм, антропоцентризм, змагальний характер культурних практик
1.3.3.	Світоглядні засади мистецтва доби середньовіччя: християнство як системоутворюючий елемент культури, теоцентризм, християнський антропоцентризм, аскетизм, символічність, алегоричність і канонічність мистецтва
1.3.4.	Світоглядні засади європейського мистецтва XV-XIX ст.: раціоналізм, ідея прогресу, універсалізм, пантеїзм, антропоцентризм, гуманізм
1.3.5.	Умови та чинники розвитку європейського мистецтва XX-XXI ст.: прогрес наукового знання та розвиток технологій, багато-вимірність та плюралізм культурних практик, демократизація культури і свобода художнього вираження, вплив технологій на мистецтво
1.4.	Релігійне сакральне мистецтво
1.4.1.	Християнське сакральне мистецтво: видова характеристика
1.4.2.	Іконографія Пресвятої Трійці, Ісуса Христа і Богородиці
РОЗДІЛ 2. ДОІСТОРИЧНЕ МИСТЕЦТВО	
2.1.	Характерні риси мистецтва нерухомих пам'яток доби палеоліту-мезоліту

№ з/п	Назва розділу/теми та її зміст
2.1.1.	Печери Ласко та Альтаміра
2.1.2.	Житла з кісток мамонта, досліджені на території України
2.1.3.	Настінні малюнки у печерах доби палеоліту Європи
2.1.4.	Пам'ятки наскельного мистецтва узбережжя Середземного моря Іспанії: Куевас-де-ла-Аранья поблизу Бікорпа, Ель-Когул
2.2.	Рухомі пам'ятки мистецтва доби палеоліту-мезоліту: зміст та символіка, особливості інтерпретації
2.2.1.	Артефакти Мізинської стоянки
2.2.2.	Венера з Холе-Фельс, Віллендорфська Венера
2.2.3.	«Музичні інструменти» Мізинської стоянки
2.3.	Мистецтво доби неоліту-єнеоліту
2.3.1.	Орнаментация кераміки доби неоліту: характерні риси
2.3.2.	Орнаментация посуду культури Трипілля – Кукутень: елементи, мотиви, композиції
2.3.3.	Глиняні фігурки та моделі жител культури Трипілля – Кукутень
2.3.4.	Особливості неолітично-єнеолітичного мистецтва в контексті змін у господарській діяльності та світогляді тогочасних людей
2.3.5.	Мегалітичні споруди: дольмени, менгіри, кромлехи (Стоунхендж)
2.4.	Мистецтво та архаїчні форми релігій: магія, фетишизм, анімізм, тотемізм
РОЗДІЛ 3. МИСТЕЦТВО СТАРОДАВНЬОГО СВІТУ	
3.1.	Основні центри розвитку мистецтва Давнього Світу: Месопотамія та Давній Єгипет
3.1.1.	Зикурат Етеменанкі (Вавилонська вежа)
3.1.2.	Артефакти мистецтва Месопотамії: ваза Варка (друга половина IV тис. до н.е.) та Стела Хаммурапі – як символи божественної легітимізації царського правління та суспільної ієрархії. Скульптури Ламассу (Шеду) як втілення божественного захисту та сили правителя. Ворота (Брама) богині Іштар: композиційна структура, поліхромія, міфологічні сюжети
3.2.	Мистецтво Давнього Єгипту
3.2.1.	Видова специфіка мистецтва Давнього Єгипту (архітектура, скульптура, живопис, декоративне мистецтво, музика). Синтез мистецтв в Давньому Єгипті
3.2.2.	Основні риси мистецтва Давнього Єгипту
3.2.3.	Основні форми архітектури Давнього Єгипту (поховальна архітектура – ансамбль пірамід в Гізі, храмові комплекси: храм Амона-Ра в Карнаку)
3.2.4.	Міф і канон як основа давньоєгипетського мистецтва: Палетка фараона Нармера (сюжети зображення та методи передачі ієрархії фігур). Мистецтво та давньоєгипетський поховальний культ: артефакти гробниці Тутанхамона
3.2.5.	Давньоєгипетські містерії Ісиди. Міф про смерть та воскресіння Осіріса. Музично-театралізовані дійства, музична складова
3.3.	Античне мистецтво
3.3.1.	Пам'ятки Крито-Мікенської культури. Кносський палац на острові Крит (середина II тис. до н.е.). Сюжетна характеристика фрескових розписів: Фреска «Ігри з биком». Розписи тронного залу та мегарону цариці: «Фреска з дельфінами»
3.3.2.	Антична міфологія як основа мистецтва. «Іліада» і «Одіссея» Гомера. Міфи, пов'язані з архітектурою: Міф про Дедала архітектора палацу, Мінотавра, Аріадну та Тесея

№ з/п	Назва розділу/теми та її зміст
3.3.3.	Значення полісу в давньогрецькій культурі. Площа агора та Акрополь як центри суспільного життя. Ансамбль Афінського акрополя. Ордерна система античної Греції
3.3.4.	Шедеври античної пластики. Втілення античного канону: Поліклет «Дорифор». Мирон «Дискобол». Пракситель «Афродіта Кнідська». «Венера Мілоська»
3.3.5.	Антична кераміка. Чорнофігурний вазопис (VII - V ст. до н.е.), Червонофігурний вазопис (530 рр. до н. е - III ст. до н.е.): сюжети та композиційні прийоми
3.3.6.	Витоки античного театру з культу бога Діоніса. Особливості архітектури театру. Музична природа давньогрецького театру: оркестра – місце, де відбуваються події, хор, танцюристи, інструментальний ансамбль, корифей – ведучий співак і диригент. Зародження та розквіт трагедії: Есхіл «Прометей закутий»; Софокл «Едіп-цар»; Евріпід «Медея» та комедії: Арістофан «Лісістрата»
3.3.7.	Музика в античній культурі: міфи про Орфея, Аполлона та Марсія. Покровитель всіх мистецтв Аполлон Мусагет. Піфійські ігри
3.3.8.	Архітектура античного Риму. Громадська архітектура: форум Траяна, Колізей, терми Діоклетіана, тріумфальна арка Костянтина. Сакральна язичницька архітектура: Храм Вести, Пантеон
3.3.9.	Образотворче мистецтво античного Риму. Фрескові розписи Помпей: вілла Містерій. Особливості фаумського портрету: реалізм та психологізм
3.3.10.	Мистецтво скіфів та сарматів. Скіфський звіриний стиль: основні сюжети зображень. Золота Скіфська Пектораль, золотий гребінь з кургану Солоха. Скіфська арфа
РОЗДІЛ 4. СЕРЕДНЬОВІЧНЕ МИСТЕЦТВО	
4.1.	Архітектура епохи середньовіччя
4.1.1.	Становлення основних форм християнської сакральної архітектури: базиліка, хрестово-купольний храм. Хрестово-купольний храм Візантії (церква Осіос-Лукас в Фокиді) та базиліка (Нотр-Дам де Парі)
4.1.2.	Софія Константинопольська (532-537 рр.): конструктивні особливості архітектури, символіка та образність собору
4.1.3.	Спільні та відмінні риси мистецтва романіки та готики: романські та готичні скульптури та романські і готичні вікна-рози в соборі в Шартрі (Франція), Вормський собор (Німеччина), собор в Амьені (Франція)
4.1.4.	Спільні та відмінні риси хрестово-купольної архітектури храмів Візантії та Русі: храми монастиря Осіос-Лукас в Фокиді (Греція), собор Софії Київської
4.2.	Середньовічна іконографія
4.2.1.	Формування ранньохристиянської іконо-графії на прикладі пам'яток Равенни: базиліка св. Аполінарія Нуово, баптистерій ортодоксів
4.2.2.	Іконографічні зображення Ісуса Христа та Богородиці у візантійській традиції
4.2.3.	Іконографія мозаїчного оздоблення собору св. Софії у Києві. Фресковий розпис Кирилівської церкви
4.2.4.	Книжкова мініатюра киево-руської доби. Мініатюри «Остромирового Євангелія», «Ізборника Святослава»
4.3.	Музичне мистецтво середньовіччя
4.3.1.	Сакральна музика доби середньовіччя: Візантії (Літургія, Роман Солодкоспівець); Західної Європи (Меса, григоріанський наспів); Київської держави (знаменний розспів)
4.4.	Світське музичне мистецтво та лірична поезія середньовіччя

№ з/п	Назва розділу/теми та її зміст
4.4.1.	Музичне мистецтво та лірична поезія трубадурів, труверів, мінезінгерів: балади про короля Артура, Річарда Левине Серце, Робін Гуда
4.4.2.	Середньовічний епос: «Пісня про Роланда», риг Роланда як символ середньовічного лицарства. «Пісня про Нібелунгів»
4.4.3.	Епічні співці-бояни. Жанр билини. «Слово о полку Ігоревім»
4.5.	Література середньовіччя
4.5.1.	«Сповідь» Аврелія Августина як одна з перших автобіографій у літературі та філософії
4.5.2.	Західноєвропейський лицарський епос «Трістан та Ізольда»
4.5.3.	Література киево-руської доби: «Повість минулих літ», «Повчання дітям» Володимира Мономаха
4.5.4.	«Божественна комедія» Данте Аліг'єрі
4.6.	Сценічне мистецтво середньовіччя Майданні п'єси: міраклі та містерія (містерія «Страсті Господні»). Мистецтво скоморохів
4.7.	Мистецтво середньовічної рукописної книги. Книгодрукування
4.7.1.	Мистецтво середньовічної рукописної книги: оправ, мініатюри, орнаментация книжок. Остромирове Євангеліє, Київський Псалтир 1397 р.
4.7.2.	Розвиток книгодрукування у Західній Європі як поворотний момент в історії мистецтва книги: інкунабули, зокрема видання Гутенбергової Біблії 1455 р.
РОЗДІЛ 5. МИСТЕЦТВО ВІДРОДЖЕННЯ	
5.1.	Періодизація мистецтва Відродження: Протовідродження (кінець XIII - XIV ст.); раннє Відродження (XV ст.); високе Відродження (перша половина XVI ст.); пізнє Відродження (друга половина XVI ст.). Північне Відродження (XVI століття, паралельно з північним та італійським маньєризмом)
5.2.	Архітектура та живопис Відродження
5.2.1.	Особливості архітектури Відродження: культова та світська архітектура. Ордерні композиції в архітектурі: лоджії, базиліки, палаццо, ротонди як вияв відродження античних форм в архітектурі (фасадна лоджія Оспedale дельї інноченті (Шпиталь невинних) Ф. Брунеллескі, фасад палаццо Ручеллаї Л.Б. Альберті, ротонда Темп'єтто Д. Браманте, фасад базиліки А. Палладіо)
5.2.2.	Загальна характеристика живопису Відродження: С. Боттічеллі «Народження Венери», Леонардо да Вінчі «Мона Ліза», Рафаель Санті «Афіньська школа»
5.2.3.	Розбудова Ватикану та собору Святого Петра: проект хрестово-купольного собору Браманте та Мікеланджело
5.2.4.	Розписи Сікстинської капели Мікеланджело.
5.2.5.	Особливості мистецтва Північного Відродження: «Жебраки» П. Брейгеля-старшого, «Човен дурнів» І. Босха, «Чотири вершники Апокаліпсису» А. Дюрера
5.3.	Музика Відродження
5.3.1.	Розвиток церковної хорової поліфонічної музики: форми – канон, fuga. Національні стилі музики: Нідерланди (Ж. Дебре, О. ді Лассо), Франція (шансон, К. Жанекен), Італія (строгий стиль Д. П. да Палестріни)
5.3.2.	Зародження української історичної пісні та думи, які мали назви «невольничі плачі», «козацькі псалми». Музика періоду заснування Запорозької Січі – «Пісня про Байду». Найстаріші українські думи: «Плач невольників», «Маруся Богуславка». Церковна музика: київська квадратна нота, Ірмолой

№ з/п	Назва розділу/теми та її зміст
5.3.3.	Українські інструменти доби Відродження: лютня, торбан, кобза, бандура. Лютневі табулатури.
5.4.	Сценічне мистецтво Відродження
5.4.1.	Англійський театр «Глобус» як приклад елизаветинського театру доби Відродження: особливості сценічного простору. Значення драматургії В. Шекспіра для розвитку світового сценічного мистецтва
5.4.2.	Особливості іспанського театру доби Відродження. Образ «людини честі» в драматургії Л. де Руеда, М. де Сервантеса, Л. де Вега, П. Кальдерона
5.4.3.	Основні напрями італійського театру Відродження: «вчена комедія» (Л. Аріосто, Н. Макіавеллі) та народна італійська комедія-імпровізація «комедія дель арте». Вплив «комедії дель арте» на європейський театр ляльок (персонажі-маски) та на циркові типи
5.5.	Література та філософія Відродження
5.5.1.	Утопізм і утопічна література у контексті розбудови справедливого суспільства: «Утопія» Т. Мора, «Місто Сонця» Т. Кампанелли
5.5.2.	«Досліди» М. Монтеня у контексті становлення есе як нового літературного жанру
5.5.3.	Розвиток книгодрукування в Україні як важливий етап в історії мистецтва книги. Перші друковані видання: «Апостол» І. Федорова, Острозька Біблія
РОЗДІЛ 6. МИСТЕЦТВО XVI – СЕРЕДИНИ XIX СТОЛІТТЯ	
6.1.	Бароко
6.1.1.	Зміна естетичних смаків та стильових форм мистецтва Відродження, криза гуманізму, контрреформація та зародження «єзуїтського стилю» бароко: храм-базиліка Іль Джезу в Римі
6.1.2.	Формальні прийоми течії маньєризм в архітектурі та образотворчому мистецтві палаццо Те в Мантуї Дж. Романо
6.1.3.	Стильові риси бароко: ансамблевість та синтез мистецтв, живописність, динамічність, поліфонічність, пластичність, контрастність, просторовість, монументальність як основа формоутворення та стильові риси барокового мистецтва
6.1.4.	Нові жанри в образотворчому мистецтві бароко: груповий портрет, натюрморт, пейзаж, ведуги (міський пейзаж), побутовий жанр. Нові жанри в музиці: опера та її складові (Ж.Б. Люллі, К. Монтеверді), сценічні театральні-музичні жанри (балет Людовіка XIV), український вертеп (театр ляльок), шкільний театр. Вокально-інструментальне мистецтво: кантата, ораторія
6.1.5.	Нові прийоми, методи та техніки в образотворчому мистецтві бароко. В живописі та скульптурі: складні динамічні пози та ракурси перспектив фігуративних зображень («Давид» Л. Берніні), ілюзійний живопис (плафон Іль Джезу А. Поццо), караваджизм та штучне направлене світло («Навернення Савла» М. де Караваджо), скульптура («Екстаз Св. Терези» Л. Берніні), «золоте сяйво» («Даная» Рембрандта), техніка пастелі (Р. Карр'єра)
6.1.6.	Особливості архітектури європейського бароко. Ансамблі площ Риму: площа Св. Петра, площа Навона; фонтан Треві, палаццо Барберіні в Римі; палацово-паркові резиденції: Версаль. Храми Сант Андреа аль Квірінале Л. Берніні та Сан Карло алле куатро фонтане Ф. Борроміні в Римі. Архітектура театру: театр Сан Кассіано у Венеції
6.1.7.	Характерні риси образотворчого мистецтва бароко в регіональних проявах: фламандська школа (П. П. Рубенс, А. ван Дейк), Нідерланди (Ф. Хальс, Я. Вермер), Іспанія (Д. Веласкес)

№ з/п	Назва розділу/теми та її зміст
6.1.8.	Музичне мистецтво високого бароко: А. Вівальді; Й.С. Бах; Г.Ф. Гендель. Становлення інструментальних шкіл. Струнно-смичкова, органна, клавірна інструментальні школи
6.1.9.	Українське бароко: основні етапи розвитку та художньо-стилістичні особливості. Архітектура католицького та православного бароко: собор Святого Юра у Львові, Георгіївський собор Видубицького монастиря в Києві. Народне дерев'яне церковне будівництво та гетьманського бароко: дерев'яна церква Параскеви з села Зарубинці (скансен Пирогово), надбрамна церква Всіх Святих Києво-Печерської Лаври ст., Троїцький собор в Чернігові. Твори Б. Меретина, І. Григоровича-Барського. Композиція українського православного іконостасу. Сакральна католицька скульптура Й.-Г. Пінзеля
6.1.10.	Національні особливості сакрального образотворчого мистецтва українського бароко в творах «Великомучениці Варвара і Катерина» (1740-і рр.), «Покрова Пр. Богородиці з портретом гетьмана Б. Хмельницького» (XVIII ст.). Портрет парсунного типу («Григорій Гамалія», кін. XVII ст.). Українські книжкові мініатюри XVI ст. (Пересопницьке Євангеліє)
6.1.11.	Музика в Острозькій, Києво-Могилянській академіях, колегіумах, братських школах. Жанри: кант, духовна пісня, псалма. Музика в українському шкільництві. Партесний стиль хорового співу в церковній музиці українського бароко. Партесний концерт. М. Дилецький «Воскресенський канон». Думи. Кобзарське мистецтво. Історичні пісні. Пісня С. Климовського «Їхав козак за Дунай» та її світовий розголос
6.1.12.	«Сад божественних пісень» Г. Сковороди як феномен культури бароко. «Філософія серця», концепти «спорідненої праці» та «рівної нерівності» Г. Сковороди у контексті розвитку мистецтва і творчості митця. Г. Сковорода-музикант
6.2.	Класицизм
6.2.1.	Культурний зміст епохи Просвітництва та естетичні пріоритети класицизму, орієнтація на античне мистецтво та мистецтво Відродження як ідеальне та гідне для наслідування. Г.-Е. Лессінг, І. Вінкельман – засновник історії мистецтва як науки
6.2.2.	Рационалізм, нормативність творчості, тяжіння до завершених гармонійних форм як основа мистецтва класицизму в філософських та естетичних концепціях: раціоналізм Р. Декарта як пошуки безсумнівного у сфері мистецтва, аналітика «прекрасного» та «високого» І. Канта, принцип історизму у мистецтві Г. Гегеля
6.2.3.	Стильові риси, характерні методи та прийоми мистецтва класицизму: регулярність та геометризм, тричасність композицій, повторюваність та варіативність форм, лаконізм, ясність, послідовність. Реалізм та ідеалізм в образотворчому мистецтві класицизму
6.2.4.	Тематика та образність, характерні жанри образотворчого мистецтва класицизму в творчості художників Н. Пуссена, Ж. Л. Давида, скульптора Ж.-А. Гудона
6.2.5.	Особливості архітектури класицизму в творах Ж. Габріеля, К. Шинкеля, інтер'єрах Р. Адама
6.2.6.	Французький сценічний класицизм: П. Корнель, Ж. Расін, Мольєр. Канон балету П. Бошана. Реформатор балету Ж.-Ж. Новер та його «Листи про танець та балети». Німецьке просвітництво і театр: Г.-Е. Лессінг, Й.-В. Гете, Ф. Шіллер. Французьке просвітництво і театр: «Весілля Фігаро» П. Бомарше
6.2.7.	Оперна реформа К.В. Глюка. Віденські класики: Й. Гайдн (соната, квартет, симфонія), В.-А. Моцарт (концерт, опера), Л. ван Бетховен (соната, симфонія, опера)

№ з/п	Назва розділу/теми та її зміст
6.2.8.	Музична творчість М. Березовського, А. Веделя, Д. Бортнянського. Духовні і світські жанри: хоровий концерт, опера, інструментальний концерт, соната, камерна музика. Осередки розвитку української освіти – Глухівська музична школа, заснована гетьманом К. Розумовським. Бетховен і Україна: співпраця з А. Розумовським. Маєткові капели в Україні
6.3.	Мистецькі течії XIX ст.
6.3.1.	Неокласицизм та ампір в мистецтві та архітектурі Європи XIX ст.
6.3.2.	Романтизм
6.3.2.1.	Естетичні концепції та ідейно-художні завдання романтизму: цінність особистості (Ф. Шлегель, Ф. Шеллінг), геній і геніальність, ірраціоналізм і «філософія життя», гармонія аполлонічного та діонісійського начал в мистецтві (Ф. Ніцше)
6.3.2.2.	Романтизм в образотворчому мистецтві. Живопис французького романтизму: творчість Е. Делакруа. Англія: В. Тернер, об'єднання прерафаелітів. Німецький романтизм в образотворчому мистецтві: творчість К. Д. Фрідріха
6.3.2.3.	Романтизм в українському живописі, соціально-історичний та культурний ґрунт його зародження та розвитку: у творчості І. Сошенка, Т. Шевченка, К. Трутовського, М. Пимоненка
6.3.2.4.	Романтизм в музиці: Австро-німецький романтизм Ф. Шуберт, Ф. Мендельсон, Р. Вагнер. Італійський музичний романтизм: Н. Паганіні, Дж. Верді. Східно-європейський романтизм: Ф. Шопен (Польща), Ф. Ліст (Угорщина), А. Дворжак (Чехія). Французька музика XIX ст.: К. Сен-Санс. Скандинавська музика XIX ст.: Е. Гріг. Романтизм у балеті («Сильфіда», «Жізель»)
6.3.2.5.	Духовна хорова музика українських композиторів-священиків (Літургія отця М. Вербицького). Пісні на слова Т. Шевченка (Г. Гладкий «Заповіт»); пісні-гімни: отця М. Вербицького «Ще не вмерла Україна», М. Лисенка «Боже великий, єдиний». Солоспіви на слова українських поетів: «Дивлюсь я на небо» М. Петренка, «Стоїть гора високая» Л. Глібова, «Ніч яка місячна» М. Старицького
6.3.2.6.	Кріпацький театр та перші професійні театри в Україні. Розвиток українського театру та роль музики у ньому. Жанр співогри – п'єса з музикою. І. Котляревський «Наталка Полтавка». Театр «Руська бесіда» в Галичині. Театр корифеїв: М. Кропивницький, М. Садовський, М. Заньковецька, І. Карпенко-Карий, М. Старицький, П. Саксаганський. Опера С. Гулака-Артемовського «Запорожець за Дунаєм». М. Лисенко «Тарас Бульба»
6.3.3.	Рационалізм як вияв науково-технічного прогресу та промислової революції в архітектурі: Кришталевий палац Всесвітньої виставки в Лондоні, бібліотеки Лабруста в Парижі, Ейфелева вежа як приклади застосування металу в архітектурі
6.3.4.	Візуальна комунікація промислової революції, зародження реклами та брендингу, зростання масового друку: плакат, періодика, фотографія, літографія
6.3.5.	Історизм в архітектурі (стилізації, неостилі, еклектика). Приклади стилізацій: парламент Відня, парламент Будапешту. Приклади еклектики: базиліка Сакре-Кер на Монмартрі, Київський оперний театр
6.3.6.	Нові жанри видовищного та музичного мистецтва. Виникнення жанру оперети («Опера в маскараді» Ж. Оффенбаха). Основні характеристики та складові циркового мистецтва
РОЗДІЛ 7. МИСТЕЦТВО ДРУГОЇ ПОЛОВИНИ XIX – ПОЧАТКУ XX СТОЛІТТЯ	
7.1.	Імпресіонізм та постімпресіонізм як мистецькі явища другої половини XIX – початку XX ст. Становлення символізму

№ з/п	Назва розділу/теми та її зміст
7.1.1.	Імпресіонізм і становлення пленеру як художньої практики. Ключові представники імпресіонізму в образотворчому мистецтві та скульптурі. Живописна робота К. Моне «Враження, схід сонця» як програмний твір імпресіонізму. Живопис Е. Мане «Сніданок на траві»; П.-О. Ренуара «Портрет актриси Жанни Самарі», Е. Дега «Блакитні танцівниці». Скульптурна робота О. Родена «Мислитель». Імпресіоністичні тенденції в українському мистецтві на прикладі творів О. Мурашка «Поблизу кафе», І. Труша «Захід сонця в лісі»
7.1.2.	Імпресіоністичні риси в музичному мистецтві межі XIX-XX ст. на прикладі творів К. Дебюссі «Місячне сяйво»; В. Барвінського «Прелюдії»
7.1.3.	Становлення та основні риси постімпресіоністичного напрямку в мистецтві кінця XIX століття. Ключові представники та їх програмні твори: В. ван Гог «Зоряна ніч», П. Гоген «Таїтянки на пляжі»
7.1.4.	Символізм як мистецький напрям. Символістичний театр: М. Метерлінк і нова драма. Символізм в музиці: М. Чюрльоніс «Соната моря» (Музика живопису), Я. Степовий «Прелюд пам'яті Т. Шевченка». Символізм в образотворчому мистецтві: Г. Моро «Гесіод і муза»
7.2.	Розвиток театрального мистецтва та кінематографа на зламі XIX-XX ст.
7.2.1.	Ідея синтетичного театру кінця XIX-XX століття та його значення для становлення режисерського театру: театри та кабаре М. Рейнгардта; Е.Г. Крег (реформа образної театральної лексики та поява поняття «сценографії»)
7.2.2.	Урбанізм (Е. Саті – «меблева» фоновіа музика, представник французької «шістки» – А. Онеггер «Пасифік 231»; джаз – Дж. Гершвін «Рапсодія в стилі блюз», Я. Барніч «Гуцулка Ксеня» з однойменного мюзиклу). Поява мюзиклу як комерційного жанру. Театри на Бродвеї
7.2.3.	Натуралізм на театральній європейській сцені («Вільний театр» в Парижі, Театр Антуана, реж. А. Антуан, «Вільний театр» в Берліні, реж. О. Брам). Веризм в італійській опері як прояв натуралізму. Дж. Пуччіні «Чіо-Чіо-Сан» (Мадам Баттерфляй). Творчість С. Крушельницької
7.2.4.	Кіно як синтетичне мистецтво. Зв'язок кінематографа із традиційними мистецтвами: театром, літературою, живописом, музикою. Основні види кінематографа: ігрове кіно, неігрове кіно, анімація. Перші кроки кіномистецтва. Сеанси братів Люм'єр. Жорж Мельєс і зародження ігрового кіно
7.2.5.	Жанрова класифікація ігрового кінематографа. Специфіка основних жанрів: мелодрама, комедія, трилер, драма, мюзикл, історичний фільм, фантастичний фільм, вестерн
7.2.6.	Видатні кінорежисери першої половини XX століття. Персоналії та фільми: Ч. Чаплін («Вогні великого міста», «Великий диктатор»), К. Т. Дрейер («Страсті Жанни д'Арк»), О. Веллс («Громадянин Кейн»), О. Довженко («Земля»)
7.3.	Модерн як стиль мистецтва на зламі XIX-XX ст.
7.3.1.	Особливості європейської архітектури стилю модерн: будинок-студія В.Орта в Брюсселі (Музей Орта, Бельгія, ар-нуво, інтер'єр, деталі), будинок Бальо архітектора А.Гауді в Барселоні (Іспанія, модернісимо), павільон сецесіона у Відні архітектора Й. Ольбріха (Австро-Угорщина, сецесія)
7.3.2.	Стиль модерн в образотворчому мистецтві. Ключові представники модерну та їх твори: плакати А. Мухи. Творчість І. Клімта («Поцілунок», «Юдита і голова Олоферна»)

№ з/п	Назва розділу/теми та її зміст
7.3.3.	Особливості української архітектури стилю модерн: Полтавське земство В. Кричевського
7.3.4.	Постромантизм та сецесія в музиці на прикладі творчості Г. Малера «Adagietto з Симфонії № 5», Ст. Людкевича «Кавказ»
7.3.5.	Становлення танцю модерн як нової художньої форми на зламі XIX–XX століть. Творчість А. Дункан. Творчість В. Авраменка як приклад переосмислення українського народного танцю
7.3.6.	Перший стаціонарний український театр М. Садовського та сценічне втілення драматургії модерну: І. Франко, Леся Українка, В. Винниченко, Олександр Олесь
7.4.	Модерністські напрями і течії кін. XIX - поч. XX ст.
7.4.1.	Фовізм як стиль групи французьких художників XX ст.: Анрі Матісс «Танець», Андре Дерен «Естак». Фовізм як вияв неоархаїки в музиці і театрі: світова революція, здійснена балетом І. Стравинського «Весна священна»; перший досвід неакадемічної, опозиційної класичної, хореографії в балеті
7.4.2.	Теорія кубізму: проблеми і значення для розвитку світового мистецтва XX ст. Кубізм в образотворчому мистецтві: Ж. Брак «Жінка з гітарою», П. Пікассо «Авіньйонські дівчата». Характерні риси кубізму в скульптурі на прикладі творів О. Архипенка «Синя танцівниця» та «Гондольєр»
7.4.3.	Італійський футуризм та його значення для розвитку мистецтва в XX ст. (У. Боччоні). Маніфест футуризму Ф.Т. Марінетті. Театральна серата. Український футуризм: Театр ім. Г. Михайличенка на чолі з М. Терещенко
7.4.4.	Вплив ключових ідей неомінізму на формування естетичних концепцій у світовому мистецтві першої половини XX ст. Неовізантизм як сакральна лінія в українській музиці. М. Леонтович «У Царстві Твоєму» (Блаженні), «Отче наш» з «Літургії»; К. Стеценко «Милість миру», Я. Яциневич «Псалма до Богородиці». Культурна дипломатія Української Республіканської Капели О. Кошиця
7.4.5.	Теорія духовного в мистецтві В. Кандинського. Становлення абстракціонізму. «Неопластицизм» П. Мондріана. Супрематизм К. Малевича. Абстрактний експресіонізм: Дж. Поллок, М. Ротко
7.4.6.	Експресіонізм та його значення для розвитку світового мистецтва, театру та кінематографу у XX ст. Живописні роботи Е. Мунка «Крик». Експресіонізм в музиці: А. Шенберг «Врятований з Варшави». Експресивний танець у творчості Р. Лабана, М. Вігман. Кіноекспресіонізм: Р. Віне («Кабінет доктора Калігарі»), Ф. В. Мурнау («Носферату. Симфонія жаху»)
7.4.7.	Сюрреалізм в образотворчому мистецтві: С. Далі «Постійність пам'яті», «Спокуса святого Антонія». Сюрреалістичні тенденції в кіно: «Андалузський пес» Л. Бунюеля
7.4.8.	Дадаїзм у мистецтві. «Маніфест Дада» Т. Тцара. Дадаїзм у кінематографі: «Антракт» Р. Клера. Теорія «Ready Made» і нова концепція мистецтва М. Дюшана
7.4.9.	Діалектика національного та авангардного в мистецтві України: творчість Г. Нарбута, М. Бойчука, О. Богомазова. Фольклоризм як новітній напрям в музиці: М. Леонтович: «Щедрик». В. Верховинець як фундатор теорії українського народного танцю
7.4.10.	Художній напрям конструктивізму. В. Єрмилов. Архітектурний ансамбль Держпрому в Харкові. Німецька школа архітектури «Баугауз». Театральні експерименти «Баугауз»: О. Шлеммер «Тріадичний балет». Функціоналізм як архітектурно-дизайнерський напрям: Ле Корбюзьє, Ф.Л. Райт, Міс ван дер Роє
7.4.11.	Український кіноавангард: І. Кавалерідзе, Дзига Вертов, О. Довженко

№ з/п	Назва розділу/теми та її зміст
7.4.12.	Основні принципи епічного театру Б. Брехта та його вплив на подальший розвиток сценічного мистецтва
7.4.13.	Пошуково-експериментальний театр Леся Курбаса. Значення Мистецького об'єднання «Березіль» у закладанні засад новітньої режисерської школи України
7.4.14.	Український сценічний авангард та його значення у становленні української сценографії: О. Екстер, А. Петрицький, В. Меллер
7.4.15.	Вітаїзм (М. Хвильовий, В. Пачовський) як типово український напрям в мистецтві першої половини ХХ ст. Фінал 2 симфонії Л. Ревуцького на основі веснянки «А ми просо сіяли», Скрипковий концерт В. Косенка. Розстріляне Відродження. Школа М. Бойчука: неовізантизм в українському мистецтві
7.4.16.	Пісенна творчість національно-визвольних змагань українців. «Ой, у лузі червона калина» С. Чарнецького та її актуалізація у вирі сучасних подій
7.4.17.	Роль В. Діснея у становленні мистецтва анімації на прикладі «Білосніжки та сімох гномів»
7.4.18.	«Співак джазу» як початок звукової революції в кіно
РОЗДІЛ 8. МИСТЕЦТВО ДРУГОЇ ПОЛОВИНИ ХХ – ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ	
8.1.	Основні поняття в мистецтві другої половини ХХ – початку ХХІ ст.
8.1.1.	Постмодернізм як феномен мистецтва. Перформанс, сайт-специфік театр, імерсивна вистава, інсталяція, графіті
8.1.2.	Жанри і види музичної масової культури: популярна музика, рок, джаз. Українська естрадна музика, творчість В. Івасюка; поєднання рок- і поп-музики з народнопісенною традицією
8.1.3.	Масовізація мистецтва і кризові явища в європейському культурному просторі (О. Шпенглер). Концепт homo ludens (Й. Гейзінга) і критика «масового» мистецтва
8.2.	Мистецькі напрями другої половини ХХ – початку ХХІ ст.
8.2.1.	Напрямок поп-арту: Е. Воргол, Р. Ліхтенштейн
8.2.3.	Концептуалізм у сфері пластичних мистецтв: Дж. Кошут, Б. Науман
8.2.4.	Мінімалізм як нова зображальність в мистецтві. Д. Джад. Мінімалізм у музиці на прикладі творчості Ф. Гласса
8.2.5.	Відео-арт як новаторський вид мистецтва. Відеомапінг та віджеїнг. Нам Джун Пайк
8.3.	Основні явища та творчі принципи в мистецтві другої половини ХХ – початку ХХІ ст.
8.3.1.	Представники українського нонконформізму: А. Горська, В. Зарецький
8.3.2.	Українське наївне мистецтво: М. Приймаченко, К. Білокур
8.3.3.	Становлення української національної балетної вистави: «Лілея» К. Данькевича, балетмейстер Г. Березова; «Лісова пісня» М. Скорульського, балетмейстер В. Вронський
8.3.4.	Театр абсурду: Е. Йонеско, С. Беккет
8.3.5.	Сучасне циркове мистецтво на прикладі Cirque du Soleil
8.3.6.	Школа української дієвої сценографії Д. Лідера
8.3.7.	Формалізм і функціоналізм в архітектурі другої половини ХХ ст.: музей Гуггейнгайма в Більбао Ф. Гері, ратуша та бібліотека в Ульмі (Stadthaus Ulm) Р. Меєра. Архітектурні напрями межі ХХ-ХХІ ст.: твори С. Калатрави, З. Хадід
8.3.8.	Пізній модернізм другої половини ХХ ст. в архітектурі: творчість Ле Корбюзьє (капела в Роншамі), твори О. Німеєра, хай-тек Н. Фостера

№ з/п	Назва розділу/теми та її зміст
8.3.9.	Фольклорні мотиви та символізм в українському поетичному кіно 1960-1970-х рр. (С. Параджанов, Л. Осика, Ю. Ілєнко, І. Миколайчук)
8.3.10.	Авторський кінематограф другої половини ХХ ст. Творчість І. Бергмана («Сьома печатка»), С. Кубріка («Космічна одісея 2001»), Ф. Копполи («Хрещений батько»), М. Формана («Політ над гніздом зозулі»)
8.3.11.	Постмодерністські тенденції в кіно. Д. Лінч («Твін-Пікс»), брати Коен («Великий Лебовскі»), К. Тарантіно («Бульварне чтиво»)
8.3.12.	Неокласичні, модерні та постмодерні риси у хореографічному мистецтві ХХ - початку ХХІ ст. (Дж. Баланчин, С. Лифар, М. Бежар, П. Бауш). Український народно-сценічний танець у творчості П. Вірського
8.3.13.	Тенденції сучасної музики: конкретна та електронна (Е. Варез); «мовчазна музика» - 4'33 Дж. Кейджа; екомузика (О. Мессіан); мета-музика (В. Сильвестров)
8.3.14.	Нова фольклорна хвиля в музиці: Є. Станкович фольк-опера «Коли цвіте папороть», М. Скорик – музика до к/ф «Гіні забутих предків», «Мелодія»